

Υπερβολές και «έλλειμμα» χιούμορ

Με αδυναμίες η Αιμ. Υψηλάντη

Διεφθαρμένη, φιλήδονη, ηθική, ευλαβική προστάτιδα των τεχνών, μοικαλίδα. Μερικές μόνο από τις λέξεις που αποδίδουν τον αντιφατικό χαρακτήρα ενός ιστορικού, σχεδόν μυθικού προσώπου.

Μιας γυναίκας που στα 21 της είχε αποκτήσει ήδη τον τρίτο της σύζυγο! Που ήταν κόρη πόρνης, που στα δεκατέσσερά της βιάστηκε από τον πάπα πατέρα της και στη συνέχεια από τα δύο αδέρφια της... Στην παράσταση του «Μουσουόρη», που προχθές έδωσε την επίσημη πρεμιέρα της, στην πραγματικότητα παρακολουθούμε ένα

«Λουκρητία Βοργία»

στο «Μουσουόρη»

σκηνή, χωρίς βαρύτητα, χωρίς η φήμη που την ακολουθεί να στηρίζεται πουθενά, όπως δεν στηρίζεται και η λαχτάρα της να σώσει το γιο της. Κατά το σκηνοθέτη κ. Νίκο Χαλαλάμπους, η παράσταση δουλεύτηκε με χιούμορ, αλλά χιούμορ δεν βγάζει. Και το «μαύρο» χιούμορ αναδεικνύεται στις υποτιθέμενες δεύτερες σκηνές, ποτέ όμως σε ό,τι αφορά τη Λουκρητία και το γιο της Τζενάρο, που υποδύεται ο Τζώννης Θεοδωρίδης. Λένε ότι ο Ουγκό υπερέβαλε εσκεμμένα, οδηγώντας

το μελοδραματισμό του στα όρια της κλεψύδρας. Θέλησε έτσι να βγάλει το γέλιο από τις ακραίες μορφές βίας, στις οποίες καταφεύγουν οι του οίκου Βοργία.

Οι δολοφονίες αποτελούν το καθημερινό βασιλικό μενού και η επανάληψή τους δημιουργεί μια λογική θυμηδία. Δυστυχώς όμως, δεν είναι λίγες οι στιγμές, κατά τις οποίες δεν μπορείς να ξεχωρίσεις αν η υπερβολή επιδιώκεται εσκεμμένα ή όχι.

Υπάρχουν σκηνές γκροτέσκο, έντονα σαρκαστικές, στις οποίες βοηθάνε και τα σκηνικά του Αγγελου Αγγελί, όπως του βασιλιά Ντον Αλφόνσο ντ' Εστέ, που υποδύεται έξοχα ο Περικλής Μουστάκης, στο διάλογό του με τον υπηρέτη του Ρουστιγκέλο Α', που υποδύεται επίσης καλά ο Φώτης Μακρής. Η σκηνή με τον υπηρέτη να δείχνει ενοχλημένος που η Βοργία δείχνει να αρνείται τις δολοπλοκίες, είναι από τις πιο ωραίες.

Οι δυο κεντρικοί ηθοποιοί Αιμιλία Υψηλάντη και Τζώννης Θεοδωρίδης δεν καταφέρνουν να ισορροπήσουν μεταξύ τραγικού και γκροτέσκο.

Ν. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

